



Ποιμαντορική 'Εγκύκλιος ἐπί τῇ Θείᾳ Ἐνσαρκώσει

τοῦ
Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Σύρου
κ. Δωροθέου Β'



Ἐρμούπολις, 2022

ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β'

Μέ τό ἔλεος καὶ τη Χάρη του Θεοῦ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας, Μήλου, Μυκόνου, Κύθνου, Σερίφου,
Σίφνου, Κιμώλου, Φολεγάνδρου, Δήλου, Μακρονήσου & Σικίνου

Πρός

τὸν Ἱερό Κλῆρο καὶ τοὺς ἑορτοφόρους χριστιανούς,
τοὺς κατοικοῦντας καὶ επισκεπτομένους
τὰ εὐλογημένα νησιά
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Χριστούγεννα, 2022

«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπόν,
ἔνδα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν βασιλέων».



ὑλογημένα μου πνευματικά παιδιά!

Μέ τὴν πένα τῆς θεοπνευστίας ὅπλισθείς, ὁ Ἱερός ὑμνογράφος, μᾶς καλεῖ νὰ συμμετάσχουμε στὸ Μέγα Μυστήριο τῆς Ἐνανθρωπίσεως του Ἀναρχου Θεοῦ.

Μᾶς προσκαλεῖ νὰ προσέλθουμε προσκυνητές, στὴν πόλη του βασιλέως Δαυΐδ, τὴν Βηθλεέμ, ὅπου ἔνας ἄλλος Βασιλέας Παιδίον ἐτέχθη.

Ἐνας Μεσσίας Λυτρωτής πού δὲ θαμπώνει, δὲν ἀπαιτεῖ καὶ δὲν ἐπιβάλεται μέ τὴ βία.
Ἐνας Θεός δοῦλος μέ πηγή της βαθιᾶς Του δύναμης τὴν ἀνικανότητά Του νὰ ὑπερασπιστεῖ τὸν ἔαυτό Του. Στὸ κόσμο τοῦτο ὅπου προβάλλονται ἡ ὥμοτητα, ἡ βία καὶ ἡ τυφλή δύναμη, αὐτὸ πού δημιούργησε ὁ, τι πιὸ ὄμορφο καὶ ἀληθινό στὴν ιστορία του, εἶναι ἡ «ἀδυναμία» τῆς Βηθλεέμ!

Η Ἐνανθρωπίση του Θεοῦ ἀποτελεῖ μιὰ κίνηση ἐλεύθερα προσφερομένης ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ἔκει, στὴν Βηθλεέμ συνέβη ἀπαξίστη ιστορικῶς ἐν χρόνῳ ἡ Σάρκωση του Λόγου ὑπὸ τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Ο Ἀχρονος Θεός εἰσῆλθε τὴν ιστορία γενόμενος τέλειος Ἀνθρωπος, δωρούμενος πλέον τὴν σωτηρία πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Γ' αὐτὸ καὶ ὁ Οὐρανοφάντωρ Μέγας Βασίλειος ὄνομάζει τὴν ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως του Χριστοῦ «γενέθλιον ἡμέραν τῆς ἀνθρωπότητος»!

Ἡ Εκκλησία ὅμως, δὲν περιορίζει τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων σὲ ἔνα βιολογικό, βιογραφικό ἐπεισόδιο τῆς ζωῆς του Χριστοῦ. Η ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως του Χριστοῦ, δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ σελίδα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ τρόπος ζωῆς καὶ σκέψεως τῆς Εκκλησίας. Μιὰ ζωτική μύηση καὶ ἀποκάλυψη μιᾶς Ἄλιθειας πού εἶναι πάντοτε παροῦσα στὴν Εκκλησία μέσα ἀπό ἔναν ἵερο ὑπέρλογο χρόνο.

Χρόνος αιώνιως παρών ὁ ὄποιος βιώνεται μέ τὸν ὄρο «σήμερον» που χρησιμοποιοῦν οἱ Ἱεροὶ ὑμνογράφοι.

Η Σάρκωση τοῦ Λόγου ὅντως, γενόμενη ἱστορικῶς ἐν χρόνῳ, ἔδωσε στὸν ἀνθρωπὸ τὴν δυνατότητα πλέον τῆς Θεώσεως. Ο ἀνθρωπὸς ὅμως, ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς ἀνάζητησεως καὶ τῆς προσωπικῆς του συναντήσεως μὲ το Θεό. Ἐδῶ εἶναι τὸ σημεῖο ὃπου παιδαγωγικῶς ἡ Ἔκκλησία ἐορτάζει μέσα ἀπό ἓναν ἐπαναλαμβανόμενο ἔορτολογικό κύκλο τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Νὰ ὑπομνηματίσει στὸν ἀνθρωπὸ τὴν προσωπικὴ εὐθύνη πού φέρει ἔναντι τῆς δωρεᾶς αὐτῆς πού προσφέρει ἐξ ἀπείρου ἀγάπης κινούμενος ὁ Θεός.

Τὸν «ἔξαίσιον δρόμον» πρὸς τὴν συνάντηση τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ, χαράσσουν τρεῖς μὴ ἀναμενόμενες γιὰ τὴν ἐποχὴ καὶ τὸν τόπο ἐκεῖνο μορφές.

Καὶ εἶναι, ὅντως, πέραν τοῦ λόγου, ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Θεοῦ, ἡ ὄποια, κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰγνάτιο τὸν Θεοφόρο «ἔλαθε», δηλαδὴ πέρασε ἀπαρατήρητη, γνωστοποιεῖται σὲ «Μάγους Βασιλεῖς Περσῶν».

Οἱ «Μάγοι» αὐτοὶ ἀποτελοῦν τοὺς σοφούς καὶ ἐπιστήμονες τῆς ἐποχῆς τους, πού ὅμως ἡ γνώση τους δὲν τοὺς στάθηκε ἐμπόδιο στὴν προσκύνηση τοῦ σαρκωθέντος Λόγου.

Οὐρανοδρόμοι ὅντως, ἀπό τὴν ἀνατολή, τὴν Βαβυλῶνα, ἀρχιζοντας τὸν δρόμο τους, καταλήγουν νὰ προσκυνήσουν τὸν ἴδιο τὸν «Ἡλιο τῆς Δικαιοσύνης»!

Ἀκολουθώντας τὸν φωτεινό ἀστέρα, ὁ ὄποιος κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο ἦταν «δύναμις τις ἀόρατος εἰς ταύτην μετασχηματισθεῖσα τὴν ὄψin», δηλαδὴ ἀγγελος μὲ τὴν μορφὴ Ἀστέρος, καταφτάνουν κάποτε μὲ ταπείνωση στὴν ἀπλότητα τῆς οἰκίας, ὃπου πλέον ἥτο τὸ δύο ἐτῶν Παιδίον.

Καὶ ἐκεῖ καταθέτουν ἐνώπιόν Του τὰ δῶρα τους.

Δῶρα σύμβολα, πνευματικοῦ μόχθου, συλληφθέντα ἀπό ἐσωτερικὴ παρόρμηση.

Χρυσό γιὰ τὴν τιμὴ Του ὡς νέο Βασιλέα, λιβάνι γιὰ τὴν Θεϊκὴ Του προέλευση καὶ σμύρνα γιὰ τὴν θυσιαστικὴ Του πορεία.

Δέν ἀπογοητεύονται στὴ Θέα ἐνός πτωχοῦ, κατὰ τὰ ἀνθρώπινα κριτήρια, Παιδίου. Δέν πιστεύουν οὔτε στιγμὴ ὅτι ὁ Ἀστέρας τους ὀδήγησε λάθος. Ἐνώπιόν τους βλέπουν τὸν ὅντως Βασιλέα τῶν Βασιλευόντων στὴν ἀγκάλη τῆς Παντανάσσης Μητρὸς Του.

Ούσιαστικὴ εἶναι καὶ ἡ ὑπόμνηση τῆς Ὁρθόδοξης Εἰκονογραφίας, πού ἀποτυπώνει τοὺς Μάγους ὡς ἀνδρες τριῶν διαφορετικῶν ἡλικιῶν. Νέος ἀγένειος, μεσήλικας καὶ ἡλικιωμένος. Προβάλλεται ἔτσι ἡ ούσιαστικὴ βιωματικὴ πεποίθηση τῆς Ἔκκλησίας ὅτι ἡ ἀναγνώριση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πορεία πρὸς τὴν ἐν Θεῷ τελείωση δέν ἀποτελεῖ προνόμιο ἡ ὑποχρέωση μιᾶς μόνον ἡλικίας, ἀλλὰ ἀφορᾶ τὸν ἀνθρωπὸ καθ' ὅλη τὴν πορεία τῆς ζωῆς του.

Ο ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας, χαμένος, ἀποπροσανατολισμένος και τυφλωμένος ἀπό τὰ ψεύτικα και τεχνητά κοσμικά φῶτα, ἀναζητᾶ πάντα κάτι πού, κατά τὴ δική του λογική, θὰ τὸν κάνει εύτυχισμένο και θὰ τοῦ δώσει μιά πρόσκαιρη χαρά.

Ψάχνει το Θεό μέσα στὴ φασαρία τοῦ κόσμου, ἔχοντας δημιουργήσει μέσα του θεούς κατ' εἰκόνα και ὁμοίωσή του.

Τὸν ὄρθο ὅμως δρόμο μᾶς δείχνουν οἱ τρεῖς σοφοὶ οὐρανοδρόμοι, ποὺ μᾶς καλοῦν νὰ ἀναζητήσουμε τὸ Θεό, πέρα ἀπό τὰ φῶτα τῆς γιορτῆς!

Νὰ ἀναζητήσουμε τὸ Θεό μακριά ἀπό κάθε κοσμική εἰκόνα!

Νὰ ἀναζητήσουμε και νὰ συναντήσουμε τὸν Νηπιάσαντα Θεό και νὰ τὸν προσκυνήσουμε μὲ τοὺς παρακάτω στίχους, ποὺ ὁ Ἱερός ὑμνογράφος, Ρωμανός ὁ Μελωδός, κατέλιπε στὴν Ἐκκλησιαστική Γυμνολογία:

«Ματαιότης ματαιοτήτων εἶναι ὅλα
μὰ κανεὶς ἀνάμεσά μας δὲν ὑπάρχει ποὺ νὰ τὸ παραδέχεται.

Γιατὶ ἄλλοι μὲν πλανοῦν κι ἄλλοι εἶναι πλανεμένοι.

Γί' αὐτό, Παρδένε, εὐχαριστοῦμε τὸ Υἱό Σοῦ ποὺ μᾶς ἐλευθέρωσε
οὐχι μονάχα ἀπ' τὴ πλάνη ἀλλὰ και ἀπὸ κάθε κακό.

Σ' ὅλες τὶς χῶρες ποὺ διατρέξαμε,
ἀπὸ ἔδνη βάρβαρα, ἀπὸ γλῶσσες ἄγνωστες,
καδῶς ἐπερπατούσαμε στὴ γῆ και τὴν ἐψάχναμε
ἔχοντας τὸ ἀστρο γιὰ λυχνάρι και μὲ λαχτάρα
ἐζητούσαμε τὸ ποὺ γεννήθηκε
Νέο Παιδί, ὁ Ἄχρονος Θεός»

Χρόνια σας Πολλά, εὐλογημένα και ὑγιεινά,
πολύτιμοι και ἀγαπητοί μου ἐν Κυρίῳ συνεργοί και συνιερουργοί,
ἀγαπημένα μου πνευματικά παιδιά!

Τόξιρ Θεοντζής